

4. Atmesti likusias apeliacinių skundų dalis.
5. Priteisti iš Europos Komisijos padengti ne tik savo bylinėjimosi išlaidas, susijusias tiek su procesu pirmojoje instancijoje, tiek su apeliaciniais skundais, bet ir penktadalį Areva SA, Alstom SA, T&D Holding SA, Alstom Grid SAS ir Alstom Grid AG bylinėjimosi išlaidų, susijusių su procesu pirmojoje instancijoje ir su apeliaciniais skundais.
6. Areva SA, Alstom SA, T&D Holding SA, Alstom Grid SAS ir Alstom Grid AG padengia keturis penktadalius savo bylinėjimosi išlaidų, susijusių su procesu pirmojoje instancijoje ir su apeliaciniais skundais.

(¹) OL C 211, 2011 7 16.

2014 m. balandžio 9 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje (Oberster Gerichtshof (Austrija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) T-Mobile Austria GmbH prieš Verein für Konsumenteninformation

(Byla C-616/11) (¹)

(Direktyva 2007/64/EB — Mokėjimo paslaugos — 4 straipsnio 23 punktą — Mokėjimo priemonės sąvoka — Mokėjimo nurodymas, pateiktas naudojantis elektronine bankininkyste ir popierine pavedimo forma — 52 straipsnio 3 dalis — Gavėjo teisė reikalauti iš mokėtojo mokesčių už mokėjimo priemonės naudojimą — Valstybės narės teisė nustatyti bendrą draudimą — Sutartis tarp judriojo telefono ryšio operatoriaus ir privačių asmenų)

(2014/C 175/04)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Oberster Gerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: T-Mobile Austria GmbH

Kita kasacinio proceso šalis: Verein für Konsumenteninformation

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Oberster Gerichtshof – 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičiančios direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinančios Direktyvą 97/5/EB (OL L 319, p. 1), 4 straipsnio 23 punkto ir 52 straipsnio 3 dalies išaiškinimas – Taikymo sritis – Sąvoka „mokėjimo priemonė“ – Nacionalinės teisės norma, kurioje numatytas bendras draudimas rinkti administravimo mokesčius už mokėjimo priemonės naudojimą – Sutartis tarp judriojo telefono ryšio operatoriaus ir privačių asmenų – Apmokėjimas naudojant pasirašytą popierinę mokėjimo formą, popierinę mokėjimų sistemą ar elektroninę mokėjimų sistemą

Rezoliucinė dalis

1. 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičiančios direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinančios Direktyvą 97/5/EB, 52 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip, kad ji taikoma mokėjimo priemonės naudojimo atvejais esant judriojo telefono ryšio operatoriaus, kaip gavėjo, ir jo kliento, kaip mokėtojo, sutartiniams santykiams.
2. Direktyvos 2007/64 4 straipsnio 23 punktą reikia aiškinti taip, kad ir mokėtojo asmeniškai pasirašyta pavedimo forma pagrįsto mokėjimo pavedimų pateikimo procedūra, ir mokėjimo pavedimų pateikimo naudojantis elektronine bankininkyste procedūra yra mokėjimo priemonės, kaip jos suprantamos pagal šį punktą.

3. Direktyvos 2007/64 52 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip, kad pagal ją valstybėms narėms suteikta teisė apskritai uždrausti gavėjams taikyti mokesčius mokėtojams už naudojimąsi bet kokia mokesčių priemone, jeigu visoje nacionalinės teisės normoje atsižvelgiama į būtinybę skatinti konkurenciją ir veiksmingą mokesčių priemonių naudojimą, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

(¹) OL C 73, 2012 3 10.

2014 m. balandžio 10 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (Wojewódzki Sąd Administracyjny (Lenkija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company/Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy*

(Byla C-190/12) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Įsisteigimo laisvė — Laisvas kapitalo judėjimas — SESV 63 ir 65 straipsniai — Juridinių asmenų pelno mokesčiai — Skirtingas dividendų, išmokėtų investiciniams fondams rezidentams ir nerezidentams, vertinimas — Atleidimo nuo mokesčio netaikymas — Nepateisintas ribojimas)

(2014/C 175/05)

Proceso kalba: lenkų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Wojewódzki Sąd Administracyjny

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company

Atsakovas: Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy (Lenkija) – SESV 63 ir 65 straipsnių aiškinimas – Įsisteigimo laisvė ir laisvas kapitalo judėjimas – Mokesčių teisės aktai, kuriais nuo juridinių asmenų pelno mokesčio atleidžiami dividendai, išmokėti investiciniams fondams, kurių buveinė yra valstybių narių teritorijoje, bet nuo jo neatleidžiami investiciniai fondai, kurių buveinė yra trečiojoje valstybėje.

Rezoliucinė dalis

1. SESV 63 straipsnis, susijęs su laisvu kapitalo judėjimu, taikomas esant tokiai situacijai, kaip antai nagrinėjamai pagrindinėje byloje, kai pagal nacionalinės mokesčių teisės aktus valstybėje narėje įsteigtos bendrovės trečiojoje valstybėje įsteigtam investiciniam fondui išmokėtiems dividendams netaikomas atleidimas nuo mokesčio, o investiciniams fondams, įsteigtiems šioje valstybėje narėje, šis atleidimas nuo mokesčio taikomas.
2. SESV 63 ir 65 straipsnius reikia aiškinti taip, kad jais draudžiami valstybės narės mokesčių teisės aktai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, pagal kuriuos atleidimas nuo mokesčio negali būti taikomas dividendams, kuriuos šioje valstybėje narėje įsteigtos bendrovės moka trečiojoje valstybėje įsteigtam investiciniam fondui, nes tarp nagrinėjamų valstybės narės ir trečiosios valstybės egzistuoja sutartinis tarpusavio administracinės pagalbos įsipareigojimas, kuris leidžia nacionalinėms mokesčių institucijoms patikrinti galimą investicinių fondų pateiktą informaciją. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pagrindinėje byloje turi išnagrinėti, ar šioje bendradarbiavimo sistemoje numatytas informacijos mainų mechanizmas iš tiesų gali leisti Lenkijos mokesčių institucijoms pririnkus patikrinti Jungtinėse Amerikos Valstijose įsteigtų investicinių fondų pateiktą informaciją, susijusią su jų steigimo ir veiklos vykdymo sąlygomis, tam, kad nustatytų, jog jų veikla reglamentuojama panašiai kaip Sąjungoje.

(¹) OL C 209, 2012 7 14.